

אני אני 78 נר

№ 2 (20

דבר המערכת

חבריה!

נסיון ראשון לקיים ערב עלון, שבו יכתבו כולם כל מה שבראש ומה שבא במקום פשוט להביא לנו כתבות פה ושם, נתגלה כמוצלח ביותר.

למה? פשוט, כי נוצרת אווירה של יצירתיות וחבריה כותבים בכיף ומכניסים הרבה הומור, ובכלל... יש חשק ורעיונות יוצאים מהשרוול כשיושבים יחד, זה זורק רעיון וזה מעלה בדיחה...

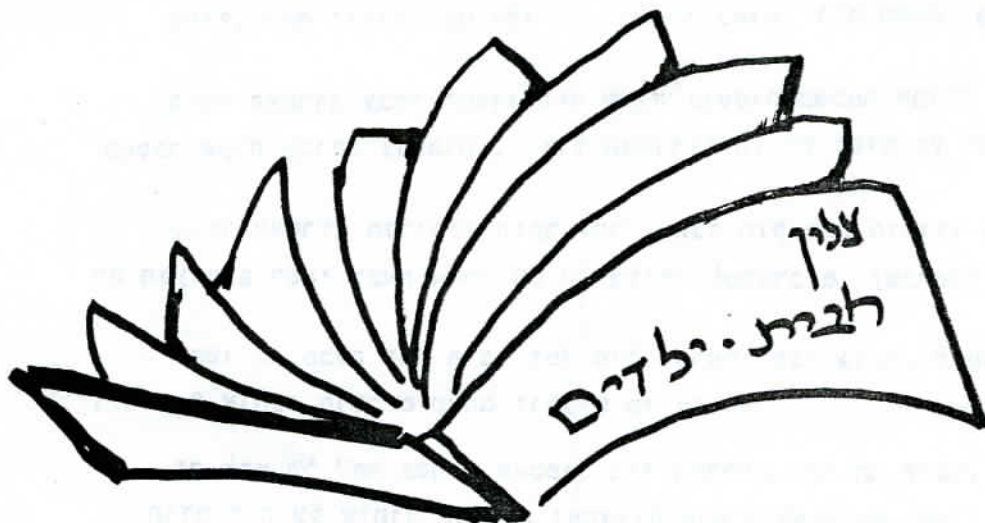
בקיצור, התאספנו, חלק מהחבריה (אולי הרוב, אולי לא, מי יודע) וזה מה שהתקבל.

חבריה, שיהיה לכם ברור - העלון הזה מיועד לכולנו. אפשר לכתוב בו מה שבראש, אין צנזורה או ביקורת, כמובן בלי הגזמות, כגון ירידות מצד אחד מהחברה על מישהו אחר שהוא שונא. את החשבונות האלה אפשר לסדר גם בדרכים אחרות.

הכוונה שלנו להוציא עלון פעם בחודש, הכול תלוי בנו, בכולם, אם תהיה השתתפות כזאת מצד החבריה כמו שהיתה ביצירת העלון הזה... יהיה נהדר.

אז להתייעלונים הבאים.

המערכת

אתה לבית

מירב הזיונים בחברת הילדים.

בזמן האחרון נראו זוגות מסויימים מאוד מהלכים מרוצים ברחבי הקיבוץ.

תשאלו למה?

והזוגות הם:

דישון & מיה
יוחאי & מיה
רני & מיה
חגי & (בוגד בענת) מיה
לירון & מיה
אפרת & מיה
מרטי & עומר
ליאת & דישון
חגי & ענת & ליאת
אפרת & מיה & סיגל (וכל המתנדבים)
כל חברת ילדים

שמעו ידיעה מסעירה:

הזוג הכי יפה בחברת הנעורים, נחשו מי? - יצא לפני מספר ימים במכובית קדילאק מפוארת לחגוג את חתונת הזהב שלהם.

בחיי, כמה דיאודורנט וכו'... בשפכו באותו יום משמח. ממש אגדה, איזה יופי!

בזמן האחרון עבדה הטלוויזיה שעות נוספות, כשכמה חבר'ה מסויימים עברו את החוק במספר שעות עבודה נוספות... מול הטלוויזיה. יש לשים קץ לעבניין.

בזמן האחרון מדריכנו היקר לקח אותנו חזק תחת פיקודו והוציא צו: אין נער מחב-רת הנעורים רשאי לצאת אחרי 10.00 בלילה למתנדבים. (שכחתם? שכחתם? אנחנו ילדים בגן).

נחשו מי מבלה הכי הרבה זמן מול המראה: ענת גוטר, ליאת, דישון, גל א. או עדי וירדנה? אנחנו חושבים שאתם יודעים מי ניצח.

זה לקט של "מה נשמע" שאספנו בין החבר'ה וזה מה שיצא.
תודה רבה על שיתוף הפעולה ומקווים שלא העלבנו אף אחד.

אוהבים את חלק מכם

יוחאי וליאת

זוהר, גם אותך...

בכ"ז שנת תש"ס
בג"ד שנת תש"ס

תוציאנו את האוצר!!!

חברים נכבדים, בכל לשון של בקשה - תוציאו את האצבע!!!

בכל פעם שאני שומע שיש אסיפה, פגישה - אני מנסה להגיע.
הישיבה מתחילה היושב-ראש מעלה את הנושא, ואז - כמו אות
מלמעלה, כולם מתחילים לצעוק "זכויות, זכויות, תנו זכויות",
"מועדון חדש", "חו"ל" וכו'...

נגמרת הישיבה, יוצאים החוצה. לפעמים הרוחות לא כל-כך
רגועות, מתפזרים וחוזרים לשיגרה. כאילו הישיבות וההחלטות
שהחליטו בהן לא היו ולא נבראו. אולי אני לא סבלני או שאני
לא רואה טוב, אבל כך נראה המצב בעיני.

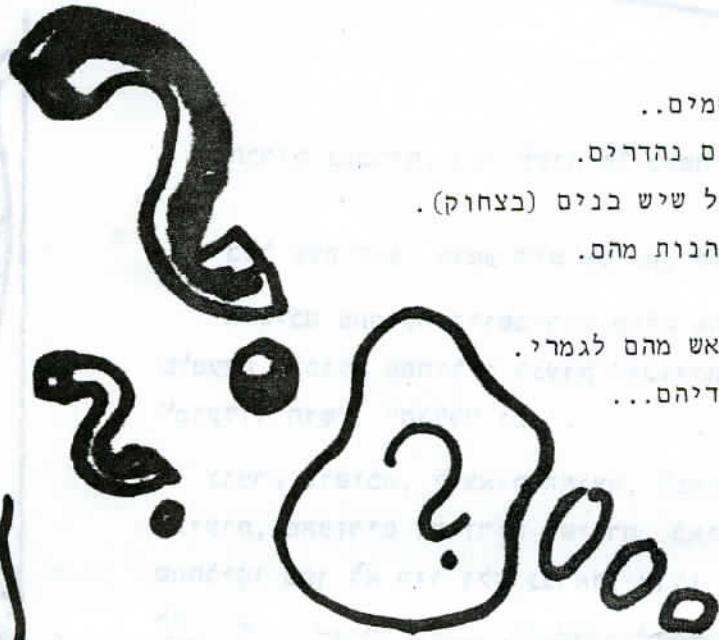
מה יצא מהישיבה הבאה?

אם יארגנו ויוציאו לפועל את ההחלטות והפרוייקטים שעליהם
דיברו, אני בא ואני לוקח את דברי בחזרה.

עידן

מיה איתך חושב לא הח'יית?

בחרנו בשאלה מסוימת ושאלנו את הנוכחים בחדר וגם עוד אנשים שפגשנו במקרה...
השאלה הנשאלת היא: מה אתה חושב על החילים?
אז ככה:

עידן: סמים, רק סמים...

יוחאי: זיונים שתיה, סיגריות וסמים..

ליאת: אוהבת את החיים, חושבת שהם נהדרים.

הילה: החיים הם דבר נפלא, רק חכל שיש כנים (בצחוק).

סיגל: אוהבת את החיים ויודעת ליהנות מהם.

מיה מביעה כיד וחוזרת בתשובה.

יורם: אויזיוי, אני מתחיל להתיאש מהם לגמרי.

דישון: יהיה קשה מאוד לחיות בלעדיהם...

זוהר (גיוחך): משעממים...

רבי - לא עונה.

רפי - אין תגובה.

גל א.: בסדר.

לירון: מעניינים.

ענת: חג'י, בג'י (בסדר וחוף מזה?) החיים מעניינים ואני מפחדת לגמור אותם, קצרים,

אבל אפשר להפיק מהם הרבה כייף.

חגי: יופי! חשיש, אוכל שינה!

רונן (מקדיש מחשבה מרובה): עדיף לא לתת תשובה.

אפרת: החיים נהדרים, כשאתה יודע לחיות אותם לפי טעמך...

אנטוני: רוח, לעשות כמה שיותר רוח...

ויקי: להתחיל, והעיקר - לגמור.

סת (חיוך על הפנים): זיין גדול.

אלף: המפיות של חדר-האוכל הם טעם החיים בשבילי.

אורה: חתולים.

עדי: מייבש שיער.

דיויד (מתנדב): החיים הם מה שאתה עושה מהם.

מורדי: סתלבט.

אירית כן-חיים: בושם, כמה שיותר בושם.

הסכתות במחסן: רכילות עסיסית.

גל ו.: החיים בסדר, צריך לנצל אותם עד הסוף, לאכול, לישון והכי חשוב זה כל השאר...

זהו. מסקנות תסיקו לבד...

אפרת ומיה

אני הית ספר ועל כלי ...

בתור אחת שגמרה ללמוד ועובדת בקיבוץ, החלטתי לכתוב בערך מה ההרגשה שלי והמסקנות לגבי זה.

טוב, כשעזבתי את בית-הספר הייתי בטוחה שזה מה שאני רוצה לעשות ושכית-הספר ממש לא בראש שלי ולא בשבילי.

כל עוד אני יודעת שתמיד אוכל להשלים תעודת בגרות וללמוד משהו, זה בסדר.

בהתחלה קיבלתי המון תמון תגובות, חלק חיוביות וחלק לא כל-כך. חבר'ה מהכיתה, למשל, עד היום שואלים משהו ואומרים "אה, איך תדעי, לא גמרת בית-ספר", אבל אני יודעת שהם אומרים את זה ברוח טובה ולא כדי לפגוע (אני מקווה). אני לפחות לא לוקחת את זה בתור פגיעה.

אנשים בקיבוץ, שבכלל אין לי קשר אליהם, באו ואמרו: שמעי, את ממש טיפשה". "זאת השטות הכי גדולה", "את יודעת, את עוד תצטערי על זה"...

והיו גם תגובות מגעילות, כמו "את סתם דפוקה ואין לי בכלל מה להגיד לך", ועוד.

בקיצור, כל מיני תגובות מכל הסוגים שאולי לא כל אחד היה מצליח לעמוד בהן, אבל אני לא לקחתי ללב, כי אמרתי לעצמי - זאת ההחלטה שלי לגבי החיים שלי, אני שלמה עם זה ואם יש אנשים שרוצים להגיד משהו על זה, שיוציאו את זה ואולי זה יעשה להם טוב על הלב שהם "תרמו" משהו לחינוך שלי...

היום, אחרי שנה או יותר שאני פה הקיבוץ אני עדיין לא מצטערת על זה לרגע. אני חושבת שהשנים שאנחנו "מבלים" בבית-הספר הן בעצם השנים הכי טובות שלנו ואני שמחה שאני עוברת אותן בדרך שאני רוצה, ואני חושבת שאני קיבלתי המון במשך השנה הזאת, גם אם לא מבית-הספר - אז מפה, למדתי לקחת אחריות, לעבוד, לעשות גם דברים שלא כל-כך אוהבים וכו'. מוסר העבודה שלי עלה מאוד, לפי דעתי האישית. בהתחלה הייתי מתפרפרת ועברתי איזה 1001 מקומות עבודה ותפסתי שאני בונה לעצמי תדמית לא טובה, וזה לא מה שאני רוצה.

היום אני עובדת במשק-הילדים כאחת מהצוות. אני חושבת שיש לי הרבה מה לתרום ואני מרגישה אחריות למקום ולא כמו פעם, כשהייתי ממש "ראש קטן", כמו שקוראים לזה בעברית. אם אתם רוצים דעה נוספת, לכו לרמה.

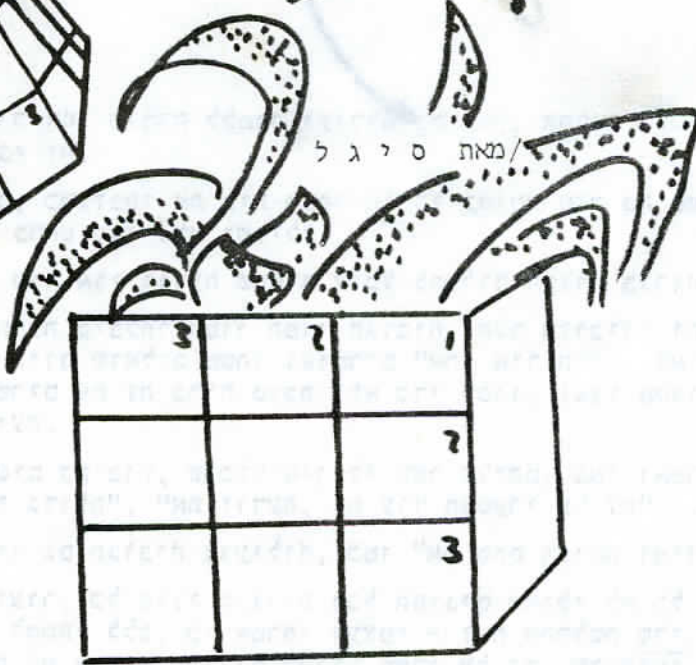
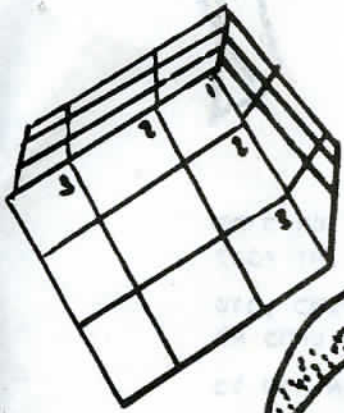
בקיצור - לעזוב את בית-הספר זה לא אסון, אתה יכול להוסיף ולכנות את עצמך בתחומים אחרים, אבל...

לא כתבתי את כל זה, כדי לעודד אתכם לעזוב את בית-הספר. מי שבכל זאת רוצה לעשות את זה... תחשבו טוב טוב ורק אז תחליטו.

תוסס

הביעה

.א.

1. לא עצוב
2. מאכל נוזלי, חם ומהביל
3. צבע המדים בישראל

.ב.

1. גוש אדמה
2. בע"ח מדבר
3. דוגמא: שרלוק הולמס

.ג.

1. 12 ירחים
2. "חחול" גדול
3. השמחה

.ד.

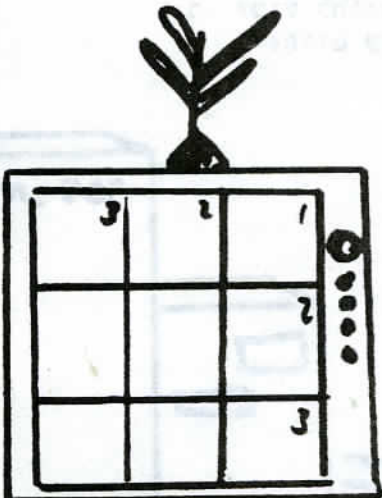
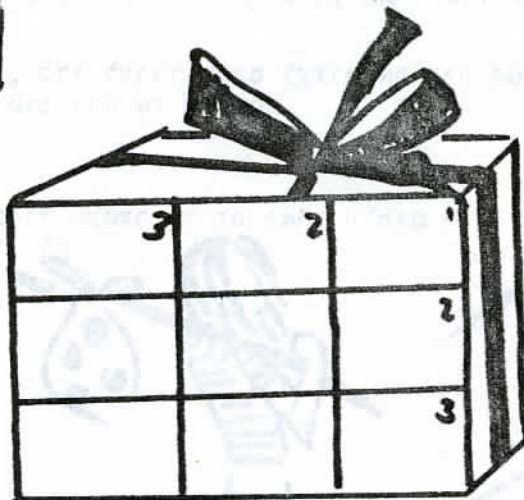
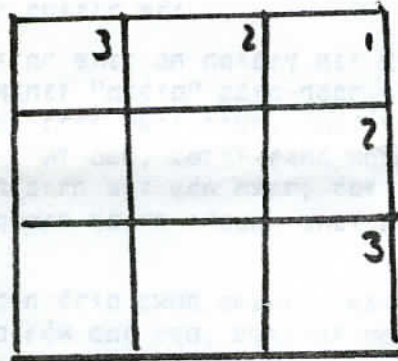
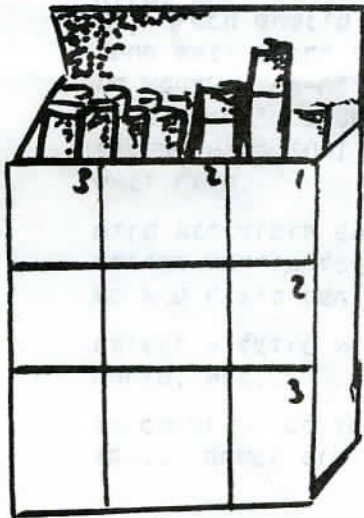
1. לבנה
2. מיץ הפה - ריר
3. תפקידו של בלש ועובד משטרה

.ה.

1. חחבושת לבנה קשה
2. עליה מציבים
3. לבנה, ירח

.ו.

1. מקצועו להכין אוכל
2. לוקח... מהסנדוויץ'
3. ירק, עלה, ירוק

נהייתם קה שיער ש. זהו חייב!!

אם יש לנו מקום שבו אנחנו יכולים להתבטא בחופשיות בלי להתחשב בשפה ובכוונות ובכלל... אז זה העלון שלנו, ולנו יש הרבה להגיד על התופעה שנקראת "אנטוני" ומתפ-שטת במהירות (נוספה: ויקי)

אנטוני - רעמת שיער מתולתל, אפו הולך לפניו ברחבי הקיבוץ, והעיקר עושה הרבה רוח... יש מנהגים שבמשך השנים הפכו להרגל ועובדה ואף אחד לא חושב עליהם יותר מדי ומה שבטוח - הם לא מפריעים לאף אחד.

אחד מהם זה הרגל הירידה למתנדבים שקיים בעיקר בקרב בני הנעורים. יש כיתות שהולכים יותר חבר'ה, יש שפחות - אבל תמיד יהיה מישהו.

אז קודם כול, החברה שלנו היא חברה קטנה וסגורה ויש הרבה פעמים רצון להכיר עוד אנשים וליצור עוד קשרים, ובאופן אוטומטי המתנדבים הם "מטרה", מפני שהם חבר'ה חדשים, לא רק מחוץ לקיבוץ, אלא גם מחו"ל. יש כיניהם חבר'ה מעניינים מאוד, שכיף להיות איתם. אז מה כל-כך רע בלהתחבר איתם, מה רע בהם, הם אנשים בדיוק כמוני וכמוך, לפעמים אפילו יותר...

התדמית שנוצרה במשך השנים לגבי המתנדבים, שכל מה שמעניין אותם זה שתיה, עישון וזיונים, היא תדמית לא נכונה ומאוד כוללת ולא פיזית.

טוב, לזה אנחנו רגילים שאנשים מצמידים תווית, תדמיות אחד לשני, בלי בעצם להכיר או לדעת. אבל אנחנו, שמכלים הרבה עם החבר'ה מהמתנדבים, לא מוכנים להפסיק את הקשרים שנוצרים מפני דעות של אנשים שמנסים לחנך אותנו, ובעצם לא יודעים כלום על המתנדבים.

ואנטוני במיוחד - בקושי הגיע לקיבוץ, תפס ת'חת והחליט לחסל את הנוהג הזה, לרדת למתנדבים. יופי!

אם חברי קיבוץ וההורים שלנו לא מתנגדים לקשרים האלה, וזה כולל שיתוף בדברים שהם או אנחנו עושים (כמו מסיבות) ושהם דברים נורמליים שקורים בכל חבר'ה, אז מי קיבינימט יהיה זה שיגיד לנו להפסיק - אנטוני!!!

בקיצור: מה שרצינו להגיד, שאנחנו מיואשים לגמרי מהמצב הקיים בקיבוץ כיום ואנחנו עלולים להתאבד. אז תיזהרו עם החוקים והאיסורים שלכם...

אנטוני, תלה את הכתבה הזאת על הקיר. בסדר.

להת' בפעם הבאה -

אפרת ומיה

נ.ב. כל המתנדבים שמגיעים לפה עוברים "סינון" דרך משרד העליה ויש להם בדיקות רפואיות ופסיכולוגיות. אז בשביל מה שולחים מישהו שיברור אותם, אם גם אלה שעברו את ה"סינון" לא מספיק טובים בשבילנו?... ועוד דבר אחד: אנטוני, גם אתה היית מתנדב, ואל תגיד לנו שמה שהביא להחלטתך לחיות פה זה רק החרמון והגולן. אולי זה גם בגלל הקשרים שקשרת פה, לא?

דשא - מן הסרט:

"בית-סני לשואלים! מתחילים!"

מקום - מועדון מתנדבים או מקום קרוב אחר.
משתתפים (בד"כ): מיה, סיגל, אפרת...
משתתף ב': אנטוני

רקע:

לילה חשוך, כוכבים, הרוח עוברת בינות לענפים, ערב שלו לכאורה.
למטה אצל המתנדבים - מסיבה!

יורדים חבר'ה בשניים, בשלושה, לבד, חלק מוזמנים וחלק לא - קיבוץ זה קיבוץ.

בסביבות השעה 10.00 יורדות מיה, אפרת וסיגל למטה, הזמינו אותן, אבל איזה זילין.
מגיעים למועדון ר... "היי, אני לא כל-כך רוצה שתהיו פה, זה לא בשבילכם."

אנחנו: הזמינו אותנו. חוץ מזה אפשר לחשוב שזה אורגיה או משהו כזה...

אנטוני: לא מעניין אותי, אני לא רוצה לדבר על זה עכשיו, אם אתם רוצים אני
מוכן לדבר אתכם על זה מחר.

אנחנו: ארי איזה נורניק, בני כמה אתה חושב שאנחנו?

אנטוני: יש אנשים גדולים ויש אנשים קטנים ופה אתם הקטנים (באמת? ומה אתה?)

טוב, לאחר חילופי דברים ורוגז -

אנטוני: טוב, יאללה, עופו מפה, אני לא רוצה להשתמש בכוח.

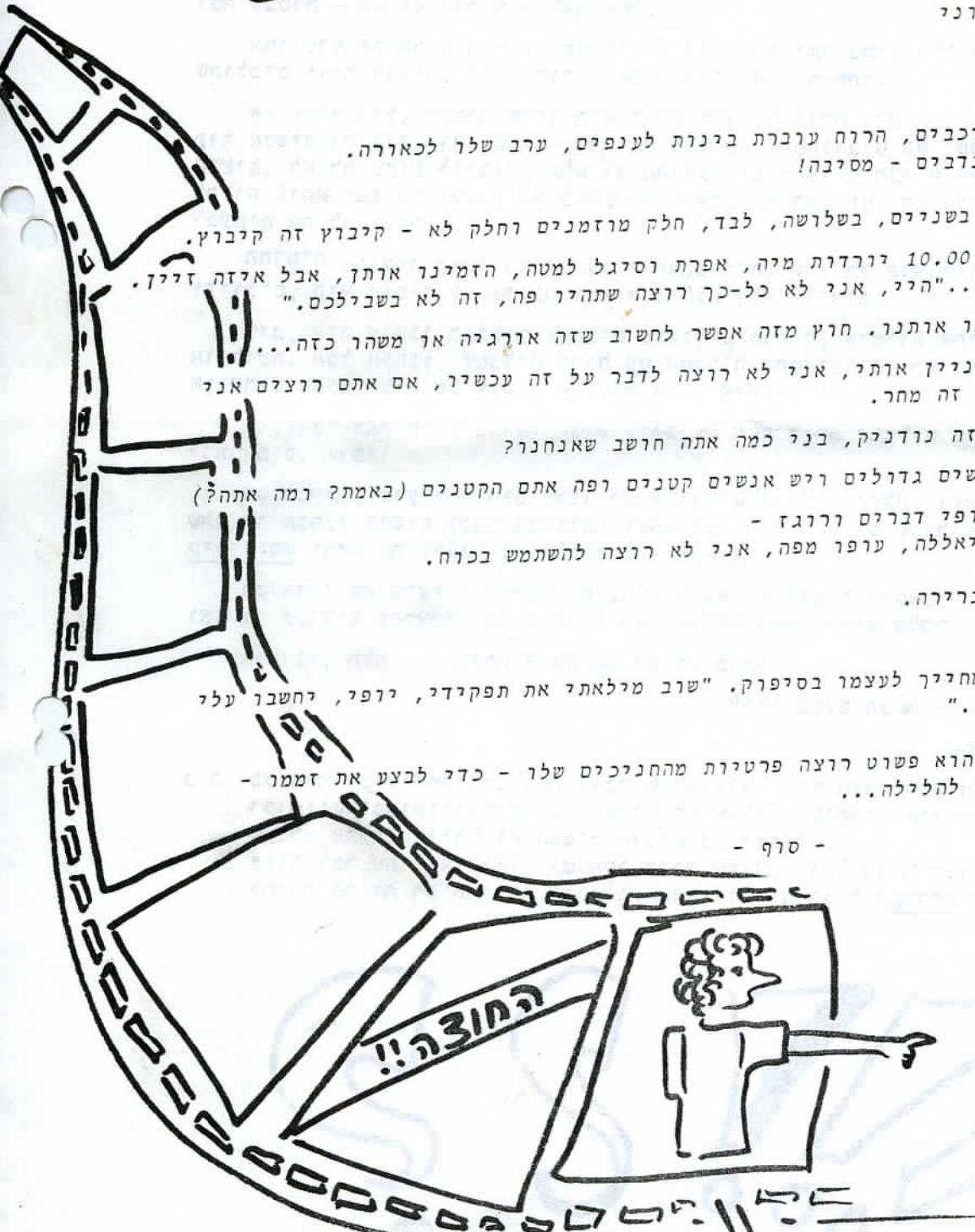
הולכים, בלית ברירה.

ואנטוני....

חוזר למסיבה, מחייך לעצמו בסיפוק. "שוב מילאתי את תפקידי, יופי, לחשבו עלי
טובות בקיבוץ הזה..."

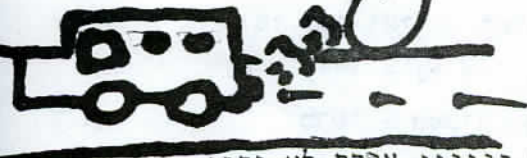
ואולי... אולי הוא פשוט רוצה פרטיות מהחניכים שלו - כדי לבצע את זממו -
לצוד עוד איזו נקבה להלילה...

- 97 -

ימנות

הטרמפים

קודם כל הכי חשוב זה לו לגלות לאף אחד ועדיף שזה ישאר בינינו. אחרת לא יהיו מספיק טרמפים לכולם...!!!

כמובן, כמו כל דבר יש כל מיני שיתות לטפוס טרמפים, כמו שיש 1001 תנוחות (הכנתם?). אפשר לבוא לביה"ס וב10 דקות מחנך" לעשות הצגה, לפתוח בקושי את העיניים ולמלמל משהו ותוך מס' שניות יש כרטיס יציעה הביתה.

אם שתי היחידות האחרונות הן אותו השיעור אפשר להכנס להרשם ב"נוכחות" ולהגיד שצריך להשתין ולרוץ מהר לשער כדי לא לפספס אף טרמפ.

אפשר כמובן בכלל לא להכנס לשיעור ובכלל לשים זיין ופשוט לנסוע ובדרך יש מספיק זמן לחשוב על תרוץ משכנע לספר למחנכת למחרת. אפשר גם להגיד שהלכת לספריה לעשות עבודה חשובה כמו עבודת גמר, זה תמיד מצליח (מתוך נסיון) כי זה עושה רושם טוב של משקיען כשבעצם...

חוק חשוב ב"אומנות הטרמפים" הוא לגרור עוד מישהו אתך כדי שאם איכשהו יטפסו אותך, לפחות עוד מישהו יאוף הביתה אבל לי זה עוד לא קרה...

אם עומדים בצומת בביה"ס ועוצרת פתאום מכונית והנהג מזוהה כערכבי (מילה גסה) אז שואלים אותו לאן הוא נוסע ואז אומרים לו "טוב תודה אני נוסע בכיוון השני" אפילו אם הוא מגיע עד לקבוץ, כי השאלה פה היא באיזה צורה תגיע אם תגיע. ראו הוזהרתם!

אם אתם רוצים לשמוע את דעתי עדיף פשוט לו לבוא בכלל לביה"ס (תשאלו את אפרת)

ולסכום: אם יש טעיות כתיב במאמר זה, אל תדעגו, גם לכם זה ייקרה אם תפעלו לפי המאמר.

- סוף -

נ.ב. אם מישהו רוצה עוד עיצות ושיטות מקוריות, הוא יכול למצוא אותי לרוב בקבוץ במיטה...

(בעילום שם)

מי, למה, ואיך (דכילות...)

סיגל - מאוהבת בג'ורג' מהאולפן אם אתם לא יודעים מי זה, לכו לשאול אותה..
ליאת - רוי - למה? - ככה!
אפרת - הם קטנים מדי בשבילה.
הילה - רק אלי בראש.

רפי - רק חשיט ואפרת אדלשטיין, אבל זיונים בטח שלא. מה יהיה, רפי?? תוציא את האצבע מהפה ותתחיל להתבגר (טלוויזיה זה לא כל החיים).

סת - רודף השמלות הכי צעיר בקיבוץ אולי זה בזכות זקן התייש שהוא מצמיח, נסו גם אתם - דישון, גל א. ורפי.

רונן - סמדר זה לא הכול.

חגי - נו, זיין אותה כבר.

ענת - זה לא יכאב.

(מי למה ואיך - המשך)

עידן - נו איך נעמי? יש נסיון.
מרטי - תמטיך ככה ולא תגיע רחוק.
עומר - אז מה עם ריקי מכפר יובל?
זוהר - בנים גידלנו ואיידס קיבלנו.
רני - איך נפלו גיבורים.
דרור - למה? למה? למה???

נעמי - איפה פישלנו..
גל א. - רכבת ההפתעות, middle east ורחוב סומסום.
גל ו. - ניצן.

אופיר שני- מי חושב שהוא יותר חזק ממני?!!

אופיר שובל - אם היית צריך לתקן את כל החורים שאתה עושה ברצפה, הרבה כסף לא היה נשאר לך.

יוחאי - גליה, גליה אוף, גליה...
מיה - תיזהרי, עוד מעט תקבלי איידס - חבל, חבל...
גלית - מה כבר אפשר ללמד ילדה כזאת בבית-ספר כזה ?
לירון - איציק, בנג'י, איציק, בנג'י...

כ'אנ'ים כ'ה ע'א הכ'א'!

ענין חושב שהנערים המתבגרים יותר בחברה, הכוונה לנו, ל"כניקים, צריכים להתחיל לצאת "ולחדק" החוצה מכל הוועדות וכו'.

לחת את קווי החלטות העיקריים לצעירים יותר, שהם יקבעו את הקווים המנחים בהחלטות, כי אנחנו יוצאים עוד מעט לעולם הפתוח (לצבא...)

עידן

שאלת העורכת - מה הקשר לכותרת?!!
תשובה - כדי שיקראו את המאמר....

שיר סט-ס!

קום והתהלך במשק
בקלוגים ובזוג של ג'ינס
ותראה לכל החברה שאתה אחד מהם.

אתה נכנס לחדר-אוכל
מבט קטוח בפנים
רואה שהיא גם כן נמצאת
ואתה בעננים.

פזמון:

זאת המציאות שלנו לא רוצים כלום לשנות
מתנדבים, אולפן, בני משק, ככה טוב לנו לחיות
אם אתה לא מרוצה, כאן הרם רגליך ומיד
יחד עם מטלטלים... נסה שנית בעמיעד.

הצ'ופר של השבוע
יום שישי הולכים לפאב
שותים פחית אחת או שתיים
מחפשים עם מי לשכב...

הבריכה פתוחה בקיץ
מקום מפגש לאספסוף
בביקיני דק ומשקפיים
יה חביבי, איזה גוף.

פזמון:

זאת המציאות...

דע אַתּ חברת עוֹדִים!

/ מאת גל א.

1. מי מעשן הכי הרבה בחבר'ה?

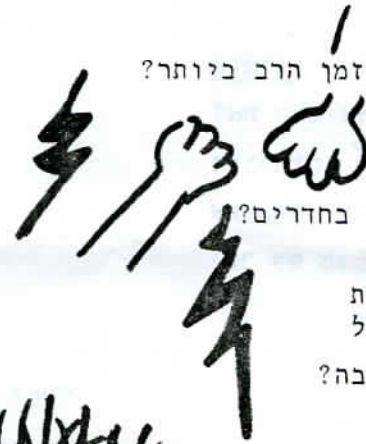
1. סיגל
2. יוחאי
3. חגי

2. מי מפספס הכי הרבה?

1. רפי
2. סיגל
3. יורם

3. מי מביט הכי הרבה ב-T.V.?

1. גל א.
2. הילה
3. אופיר שובל

4. למי יש חבר/ה לזמן הרב ביותר?

1. הילה
2. עדי
3. עידן

5. מי רב הכי הרבה בחדרים?

1. עדי - עידן
2. פנינה - אפרת
3. ירדנה - סיגל

6. מי...! הכי הרבה?

1. יוחאי
2. לירון
3. דישון
4. חגי

7. למי יש התספורת הכי פרועה?

1. מיה
2. עדי
3. פנינה

8. מי הכי רוצה להרוס את הטלוויזיה?

1. יוחאי
2. רונן
3. יורם

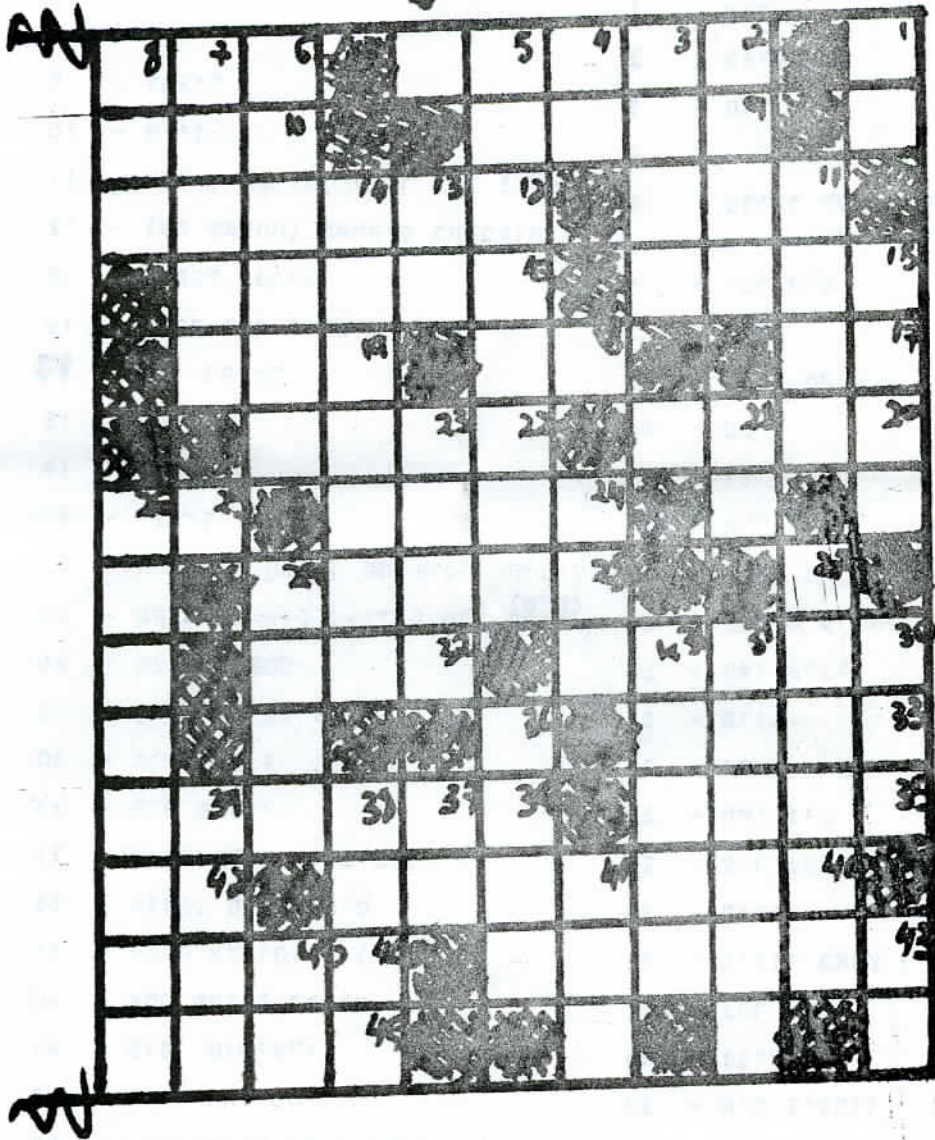
9. מי חושב שהוא חכם?

1. גל ו.
2. דישון
3. עדי

10. מי מתלכש הכי פרוע?

1. מיה
2. אפרת
3. גל א.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Urdu or Persian, located at the top of the page.

מאמר

<u>מ א ו נ ך</u>	<u>מ א ו ז ן</u>
! - סוד	2 - יתרה
2 - רגיעה	6 - חמה
3 - מדינה	9 - להגיד
4 - ... ונישא	10 - מיין
5 - מדריך לשעבר של כיתה ארבל (שי"פ + שי"מ)	11 - תבלין מסריח, עוזר נגד נזלת
6 - דבר הלש	12 - (שם משפחה) משחקים בהאבקות
7 - מעלה	15 - מסתכל, מביט
8 - צפצף מהפה	16 - בדרך-כרך הולכים איתם
11 - כסיל	17 - כלי כתיבה
13 - זז	18 - שקט
14 - מלך ירובי (שי"פ)	19 - חפר
15 - תומך בה	20 - שצבעו ירד
21 - תולים עליו	22 - ג'ינג'י שמנמן שמס'חובב בקיבוץ
23 - הסו שלנו	24 - מקום שמתאים לאכלוס חלק ממנו (שי"פ)
24 - סיים	25 - מצב בשחמט
26 - החוס והקור	28 - מתכנן כמקצוע
27 - חשישנים	30 - ברווז-נוי
29 - עיר שנחרבה (בתנ"ך)	32 - פרח מקורי
30 - חזרה	33 - כשמתארחים עורכים...
31 - איזור בארץ ליד הגבול	35 - שוקק, מלא אנשים
31א - נהר בארץ	36 - משקה אלכוהולי (יין)
34 - נביא	40 - אחת מעדות המזרח
37 - אות ניצחון	42 - סימן מוסיקלי
38 - שקרן	43 - מאיר בחנוכה
39 - מחילה על זכות	44 - כשמערבבים שחור ולבן יוצא...
41 - סוג של שמן	46 - הגשם הראשון
43 - מרגיש	
45 - נהר באיטליה ובאפריקה	

האזנה

אתה זקוק לי... ורוצה בי... ואפילו אוהב אותי...
לפעמים אתה מנסה להתרחק ממני.. אבל אינך יכול...
אני מושכת אותך.
אני יודעת שאינני אהבתך הראשונה... וגם לא השנייה...
ואפילו לא האחרונה... אולם כאשר אני אתך... אני
משרתת אותך בכל ליבי... וליבי הוא גדול ורחב.
אני אוהבת אותך במיוחד כשאתה מדליק אותי...
אני באמת לא יכול בלעדיך... אבל...
לפעמים אנחנו לא עושים חיים! לא פעם...
אתה טוען שאתה צריך לבזבז עלי יותר מדי כסף...
ושאתה מוכרח להיפטר ממני...
אז אנא... אל תשכח
אני רק

הסיגריה

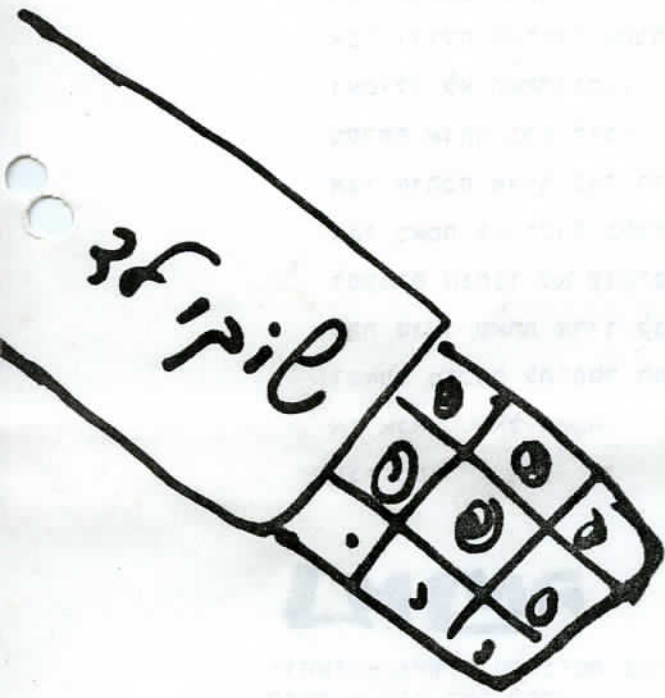
נמנמה

יוחאי - אחת שנמה נימה מנומנמת!
ליאת - אין דבר כזה.
עידן - ההיפך מנע.
אפרת - פיג'מה.
רני - פיג'מה.
זהר - לא יודע.
רפי - לא יודע. אולי נמנום.
רונן - חצ'קון ענק או בחורה חטובה.
יורם - פיג'מה.
הילה - פיג'מה.
סיגל - לא יודעת.
גל א. - לא יודע.
דישון - פיג'מה.
חגי וענת מסכימים. אין דבר כזה.
גל ו. - לא יודע.

חידון זה מראה כמה אחוז של ילדים מפגרים יש בחברת נעורים.
אז אם אתם כל-כך רוצים לדעת מה זה נמנמה - אז
נמנמה זה פיג'מה.

מיה

ע. ח. ח. ח.

אתה באת והפחדת
אותך ניסיתי להסתיר
לחברים ניסיתי להסביר,
אחרי השוקולד והגרעינים הגעת
נתקעת ישר באמצע
יה חצ'קון מגעיל וגורע.

